

En les descripcions de l'Amades que hem llegit veiem que el Pare dels Boigs tenia un paper molt important en els casaments. Actualment, pel que hem recollit a Rupit, el record del Pare del Boigs ha evolucionat i s'ha limitat en aquest camp. Fins fa cinquanta anys en molts casaments participaven: el Fadrí Major, la Fadrina Major i el Pare dels Boigs, aquest com a engrescador de la festa. També en el casament d'un vidu el qui portava tota la gresca dels esquellots, antigament, era el Pare dels Boigs.

Encara són vives en el record d'alguns vells de Rupit anècdotes

del Pare dels Boigs en els casaments. Així ens ha explicat una persona, d'acord amb el que havia sentit a explicar al seu pare, que el Pare dels Boigs era qui portava el timó i anava al davant en la festa del Carnestoltes.

(1) AMADES, Joan: COSTUMARI CATALA. Salvat Editors, S.A. Barcelona, 1953. Vol.I. pàg. 266-268 i 343-344; Vol.II, pàg. 148-149.

GRUP DE RECERCA FOLKLORICA D'OSONA
23 -NOVEMBRE-1981

DIPUTACIO DE
BARCELONA. SERVEI DE PREMSA.

No sabem—almenys no ho sé—quina serà la pròxima ordenació territorial de Catalunya, en el cas que sigui possible de fer-la. Però és segur que crearà problemes i tensions, perquè ja no es tractarà —com fins ara— d'enaltir les comarques "sobre el paper", en un assaig històric-geogràfic o en un llibre amb boniques il·lustracions, sinó que caldrà implantar una comarcalització pràctica, que respectant l'essència de cada entitat tradicional tingui les dimensions i els continguts òptims per al desenvolupament comunitari.

Jo no sóc sociòleg, ni economista, ni cap mena d'expert en aquest tema, i per tant no m'escau de ficar-me on no em demanen. Em sembla clar, però, que ens caldrà posar a prova la nostra bona vo-

luntat, perquè si arribem a disposar, algun dia, de la possibilitat d'estructurar eficaçment Catalunya seria un suïcidi posar a la gran roda que ha de moure la nació un seguit de bastons inoportuns.

Cap delimitació territorial no és satisfactoria per a tothom, però tots hem d'anar preparant per adaptar-nos comprensivament a uns interessos generals, que també són els nostres. I per tal d'evitar encastellaments excessius, penso que és molt convenient —i urgent— que es fomenti la comunicació inter-comarcal. La gent més sensible i responsable de cada comarca ha d'establir i mantenir contactes cordials i regulars amb la gent de comarques veïnes, i crear progressivament un clima de col·laboració. La comarca

és més que una mena de diploma històric; és una eina de reconstrucció política, en el sentit més ampli del mot. I també, aquí, "entre tots ho farem tot", o no farem altra cosa que paraitzar-nos en les nostres respectives argumentacions.

Avancem-nos al moment dels conflictes, que n'hi haurà, esforçant-nos a crear un estat d'opinió que, arribat el moment, pesi constructivament; fem lligams, instaurem relacions, "apartem els núvols que ens amaguen la claror", com diu en Llach.

Josep M. Espinàs